

ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੀਮੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਦੌਲਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਸਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1954 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 165

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15(2)-ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)—ਸੈਕਸ਼ਨ 80—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼—ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਧਾਰਾ 80 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਭਾਵ, 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ—ਮੁਕੱਦਮਾ 18 ਨਵੰਬਰ 18, 1953 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। -ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ।

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੂਟ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਸੂਟ ਲਈ ਸੀਮਾ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 29 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਐਸ.ਐਨ.ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਥਾਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ 29 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਦੋ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ 1954 ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ: 165 ਅਤੇ 166 ਦਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਦਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਐਸ ਪੀ ਜੈਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ 11 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਆਈ.ਐਨ.ਆਹੂਜਾ, ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮਲਿਕ ਅਰਜਨ ਦਾਸ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪੁਲਿਸ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਰਨਾਲ ਕਲੱਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਸਵਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਮੁਦਈ ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 452 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਮੁਦਈ ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਬੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਸਵਾਲ, ਮੁਦਈ ਇਸ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਮੁਦਈ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੀ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਦੋ ਮੁਦਈਆਂ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਜੋ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਇਹੇ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 18 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਸੀ ਅਤੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਾਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ ਪਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ "ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂ ਛੱਡ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, "ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦ "ਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਹੀਨੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਰੀਨਾ ਅੰਮਯੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (1) ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਰਮਾ ਦੇਵ ਵਰਮਾ ਮਹਾਰਾਜਲੰਗਰੂ, ਜੈਪੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਤੇ ਮਡਗੋਲੇ ਦੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬੀ.ਕੇ. ਮੇਖਰਜੀ, ਜੇ., ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮੋਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਿਵ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਸੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ 18 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ 18 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦਲੀਲ ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਿਆਦ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦੋ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 80 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਭਾਵ 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 18 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੋਸਾਈ, ਜੇ - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੋਮਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 43 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ:

ਟੈਰਟਸ - ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ - ਦੇ ਮਾਲਕ - ਵਾਹਨ ਸੜਕ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ - ਦੀ ਹੱਦ - ਵਾਹਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਵਾਪਰਿਆ ਦੁਰਘਟਨਾ; - ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ - ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - res ipsa loquitur ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁੱਕੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਦਾ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਇੰਨਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨ ਸੜਕ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੜਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਓਵਰਲੋਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਾਈ ਰਾਡ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1960-01-ILR-0999-1007

ਬੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal